

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஒவ்வொரு அடியிலும் தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள். இவை பிரம்மாவின் வழிகாட்டல்களா அல்லது சிவபாபாவின்னுடையதா என்பதையிட்டுக் குழப்பம் அடையாதீர்கள்.

கேள்வி: நல்ல மூளைகளைக் (brains) கொண்ட குழந்தைகள் எந்த ஆழமான விடயங்களை இலகுவாகப் புரிந்துகொள்வார்கள்?

பதில்: பிரம்மபாபாவா அல்லது சிவபாபாவா விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதை நல்ல மூளைகளைக் (brains) கொண்ட குழந்தைகள் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். சிலர் இதனையிட்டுக் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, பாபாவும் தாதாவும் ஒருமித்தே இருக்கின்றார்கள். ஆகவே குழப்பம் அடையாதீர்கள். அதை ஸ்ரீமத் எனக் கருதிக் கொண்டு தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள். பிரம்ம பாபாவிடம் இருந்து நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் எந்த வழிகாட்டல்களுக்கும் சிவபாபாவே பொறுப்பாக (responsible) இருக்கின்றார்.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகத் தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மாத்திரமே ஆன்மீகத் தந்தையை இனங்கண்டிருக்கின்றீர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். தந்தையாகிய கடவுள் (God, the Father) எனவும், பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை எனவும் அழைக்கப்படுகின்ற ஆன்மீகத் தந்தையை உலகில் உள்ள எந்த மனிதருக்கும் தெரியாது. ஆன்மீகத் தந்தை வரும்பொழுது மாத்திரமே, அவரால் இந்த இனங்கண்டுகொள்தலை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க முடியும். இந்த ஞானம் (knowledge) உலகின் ஆரம்பத்திலோ அல்லது உலகின் இறுதியிலோ இருப்பதில்லை. இது பழைய உலகத்தின் இறுதியும், புதிய உலகத்தின் ஆரம்பமுமான சங்கமம் என்ற ஞானம் (knowledge) இப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சங்கமயுகத்தை நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதால், எவ்வாறு உங்களால் தந்தையை அறிந்திருக்க முடியும்? அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! வந்து எங்களைத் தூய்மை ஆக்குங்கள்! எவ்வாறாயினும், தூய்மையாக்குபவர் யார் என்பதோ அல்லது அவர் எப்பொழுது வருகின்றார் என்பதோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் எவ்வாறு இருக்கின்றேன் என்பதோ, நான் என்னவாக இருக்கிறேன் என்பதோ எவருக்கும் தெரியாது. நான் வந்து எனது அறிமுகத்தை கொடுக்கும் பொழுது மாத்திரமே எவரேனும் என்னை அறிவார்கள். சங்கமயுகத்தில், ஒருமுறை மாத்திரமே நான் எனது அறிமுகத்தையும் உலகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய விளக்கத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நான் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் ஒருமுறை வருகின்றேன். நான் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்ற அனைத்தும் பின்னர் மறைந்து விடுகின்றது. சத்தியயுகத்தில் இருந்து கலியுக இறுதிவரையுள்ள எந்த மனிதருக்குமே பரம தந்தையாகிய என்னையோ அல்லது பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரையோ தெரியாது. மனிதர்களே என்னைக் கூவி அழைக்கின்றார்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் என்னைக் கூவி அழைப்பதில்லை. மனிதர்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்பொழுதே, கூவி அழைக்கின்றார்கள். சூட்சும உலகத்தில் இந்தக் கேள்விக் கே இடமில்லை. ஆன்மீகத் தந்தை இங்கு வந்து, அமர்ந்திருந்து தனது ஆன்மீக குழந்தைகளுக்கு, அதாவது, ஆத்மாக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அச்சா, ஆன்மீகத் தந்தையின் பெயர் என்ன? 'பாபா' என்று அழைக்கப்படுபவருக்கு நிச்சயமாக ஒரு பெயர் இருக்க வேண்டும். உண்மையாக, சிவன் என்ற ஒரு பெயரே நினைவுகூரப்படுகின்றது. அந்த ஒரேயொருவரின் பெயர் மிகவும் பிரபல்யமானது, ஆனால் மனிதர்கள் அவருக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்துள்ளார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் சிவன் என்ற பெயரே இருக்கின்ற பொழுதிலும் அவர்கள் தங்களது சொந்தப் புத்தியினால் லிங்க ரூபத்தை உருவாக்கியுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றேன். நான் வந்து உங்களுக்கு முக்தியும், ஜீவன்முக்தியும் எனும் உங்கள் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றேன். முக்தி தாமத்தையும், நிர்வாணா தாமத்தையும் பற்றி மனிதர்கள் பேசினாலும், அவர்கள் எதனையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்களுக்குத் தந்தையையோ அல்லது தேவர்களையோ தெரியாது. தந்தை எவ்வாறு பாரதத்திற்கு வந்து, ஓர் இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார் என எவரும் புரிந்துகொள்வதில்லை. சமயநூல்களில் இவ்விடயங்கள் எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. எவ்வாறு பரமதந்தை வந்து, தேவ தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார்? சத்தியயுகத்தில் தேவர்களுக்கு ஞானம் இருந்து, பின்னர் அது மறைந்து விட்டது என்றல்ல; இல்லை! தேவர்களுக்கு இந்த ஞானம் இருந்திருந்தால், அப்பொழுதிருந்தே அது தொடர்ந்திருக்கும். இஸ்லாமியர்களினதும், பௌத்தர்களினதும் ஞானம் தொடர்கின்றது. இந்த ஞானம் மறைந்துவிடுகின்றது என்பதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். நான் வரும்பொழுது, தூய்மையற்றவர்களாகி, இராச்சியத்தை இழந்துள்ள ஆத்மாக்களைத் தூய்மையாக்குகின்றேன். பாரதத்தில் உங்கள் இராச்சியம் இருந்தது. ஆகவே, நீங்கள் எவ்வாறு அதை இழந்தீர்கள்? எவருக்கும் இது தெரியாது. இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தி மிகவும் சீரழிந்துவிட்டது! நான் வந்து, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்து, பின்னர் உங்களுக்கு உங்கள் வெகுமதியையும் கொடுக்கின்றேன். பின்னர் நீங்கள் அனைவரும் அனைத்தையும் மறந்து விடுகின்றீர்கள்! எவ்வாறு தந்தை வந்து, அனைத்துக் கற்பித்தல்களையும் கொடுத்தார் என்ற அனைத்தையும் நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள். இதுவும் நாடகத்தில் (drama) நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஞானக்கடலைக் கடைவதற்குக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் பரந்த புத்தி இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் பின்னர் கற்ற சமயநூல்களைச் சத்திய, திரேதாயுகங்களில் கற்கவில்லை; அவை

அங்கே இருக்கவில்லை. நீங்கள் இந்த ஞானத்தை (knowledge) மறந்து விடுகின்றீர்கள். எனவே கீதை, சமயநூல்கள் போன்றவை எங்கிருந்து வந்தன? கீதையைக் கேட்டு, ஓர் அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளவர்கள் எதையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அப்படியாயின், மற்றவர்களால் எவ்வாறு எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்? அவர்கள் எவ்வாறு சாதாரண மனிதர்களிலிருந்து தேவர்களாக மாறினார்கள் என்பது தேவர்களுக்கும் தெரியாது. முயற்சி செய்கின்ற அந்தப் பாகம் முடிவுக்கு வந்து, பின்னர், உங்கள் வெகுமதி ஆரம்பமாகியது. இந்த ஞானம் (knowledge) எவ்வாறு அங்கே இருக்க முடியும்? தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: முன்னைய கல்பத்தில் நீங்கள் பெற்றதைப் போலவே, மிகச்சரியாக நீங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை இந்த ஞானத்தைப் (knowledge) பெறுகின்றீர்கள். உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கப்பட்டு, பின்னர் வெகுமதி கொடுக்கப்படுகின்றது. அங்கே சீரழிவு இருக்காது. ஆகவே ஞானத்துக்கான கேள்வியே அங்கு இருக்கமுடியாது. இந்த ஞானம் சற்கதி அடைவதற்கே ஆகும். இதைத் தந்தை ஒருவரே உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். “சற்கதி”, “சீரழிவு” என்ற சொற்கள் இங்கேயே எழுகின்றன. பாரத மக்கள் மாத்திரமே சற்கதியைப் பெறுகின்றார்கள். தந்தையான சுவர்க்கக் கடவுளே (Heavenly God, the Father), சுவர்க்கத்தைப் (heaven) படைத்தார் என அவர்கள் நம்புகின்றார்கள். எப்பொழுது அது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்பது பற்றி எதுவும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. சமயநூல்களில் நூறாயிரக் கணக்கான வருடங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நான் உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தை (knowledge) மீண்டும் ஒருமுறை கொடுக்கின்றேன். பின்னர் இந்த ஞானம் (knowledge) மறையும் பொழுது, பக்தி ஆரம்பமாகுகின்றது. அரைக்கல்பத்திற்கு ஞானமும், அரைக்கல்பத்திற்குப் பக்தியும் இருக்கின்றது. எவருமே இதைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. சத்தியயுகத்திற்கு அவர்கள் நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கான கால எல்லையைக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள், எனவே, அவர்களால் எவ்வாறு எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்? 5000 வருடங்களுக்குரிய அனைத்தையும் மறந்திருக்கும் பொழுது, எவ்வாறு அவர்களால் நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்கள் பற்றிய எதனையும் அறிந்திருக்க முடியும்? அவர்கள் எதையுமே புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தை மிக இலகுவாக அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். சக்கரத்தின் கால எல்லை 5000 வருடங்களாகும், அதில் நான்கு யுகங்கள் மாத்திரமே உள்ளன. நான்கு யுகங்களும், சமமான (equal) 1250 வருடங்களுக்கான கால எல்லையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இது பிராமணர்களின் மிகச்சிறிய (midget) யுகமாகும். நான்கு யுகங்களுடனும் ஒப்பிடும்பொழுது இந்த யுகம் மிகச்சிறியது. தந்தை உங்களுக்குப் பல்வேறு வழிகளில் புதிய கருத்துக்களை (points) விளங்கப்படுத்துகின்றார். எனவே நீங்கள் அவற்றைக் கிரகிக்க வேண்டும்! நீங்கள் முயற்சியும் செய்ய வேண்டும்! அவர் உங்களுக்கு எதையாவது விளங்கப்படுத்துகின்ற பாகம் (part) நாடகத்தின்படி (drama) தொடர்கின்றது. நான் உங்களுக்கு இன்று எதைக் கூற வேண்டுமோ, அவற்றையே நான் உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன்; அது தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது (emerge). நீங்கள் அதைத் தொடர்ந்தும் செவிமடுக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அதைக் கிரகிப்பதுடன், மற்றவர்களையும் கிரகிக்கத் தூண்ட வேண்டும். நான் அதைக் கிரகிக்க வேண்டியதில்லை. நான் உங்களுக்கு இதைக் கூறி, உங்களைக் கிரகிக்கத் தூண்டுகின்றேன். தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துவது எனது ஆத்மாவின் பாகம் ஆகும். முன்னைய கல்பத்தில் நான் விளங்கப்படுத்திய அனைத்தும் தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது. இந்த ஆத்மா ஞானக்கடலைக் கடைந்தாலும், நான் உங்களுக்கு என்ன கூறப் போகின்றேன் என்பது முன்கூட்டியே எனக்குத் தெரியாது. இவர் அனைத்தையும் கடைந்து உங்களுக்குக் கூறுகின்றாரா அல்லது பாபா கூறுகின்றாரா என்பது ஒரு மிகவும் ஆழமான விடயமாகும். இதற்கு மிக நல்ல மூளை (brain) தேவைப்படுகின்றது. சேவை (service) செய்வதில் மும்முரமாக ஈடுபடுபவர்கள் சதா ஞானக்கடலைக் கடைந்து கொண்டிருப்பார்கள். உண்மையில் குமாரிகள் பந்தனங்களில் இருந்து விடுபட்டுள்ளார்கள். அவர்களுக்குப் பந்தனங்கள் இல்லாததால், அவர்கள் இந்த ஆன்மீகக் கல்வியில் மும்முரமாக முடியும். குமாரிகளால் இந்த ஞானத்தை மிகவும் நன்றாகக் கற்க முடியும். அவர்கள் கற்று, மற்றவர்களுக்கும் கற்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் வருமானம் ஈட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. குமாரிகள் இந்த ஞானத்தை (knowledge) நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளும் பொழுது அவர்கள் மிகவும் நல்லவர்கள் ஆக முடியும். அவர்கள் விவேகமானவர்களாக (sensible) இருந்தால் இந்த வருமானத்தைச் சம்பாதிப்பதில் மும்முரமாகுவார்கள். சிலர் பெரும் ஆர்வத்துடன் ஒரு லௌகீகக் கல்வியைக் கற்கின்றார்கள். அக்கல்வியில் எந்தவொரு நன்மையும் இல்லையென்பது விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு நீங்கள் இந்த ஆன்மீகக் கல்வியைக் கற்று, சேவை (service) செய்வதில் மும்முரமாக முடியும். அக்கல்வியில் எப்பயனும் இல்லை. அவர்கள் கல்வியைக் கற்றுப் பின்னர் குடும்பப் பெண்களாகி, தங்கள் இல்லற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். குமாரிகள் இந்த ஞானத்தில் (knowledge) தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றி, பின்னர் இவை அனைத்தையும் உங்களுக்குள் கிரகிப்பதில் உங்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். “மம்மா” ஆரம்பத்திலேயே வந்து இக்கல்வியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். பல குமாரிகள் இப்பொழுது மறைந்து விட்டார்கள். குமாரிகளுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பு (chance) உள்ளது. நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றினால், நீங்கள் முதல் தரமானவர்கள் (first class) ஆக முடியும். இது ஸ்ரீமத்தா, அல்லது பிரம்மாவின் வழிகாட்டல்களா என அதிசயத்துப் பலர் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். எப்படியாயினும் இது பாபாவின் இரதமாகும். இவர் ஏதும் தவறு செய்தாலும், நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றினால் அந்த ஒரேயொருவரே தானாகவே அனைத்தையும் சரிப்படுத்தி விடுவார். இவர் மூலம் மாத்திரமே நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பெற முடியும். நீங்கள்

ஸ்ரீமத்தைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பதை எப்பொழுதும் நினைவுசெய்யுங்கள். அதன்பின்னர் என்ன நடந்தாலும், அதற்கு அந்த ஒரேயொருவரே பொறுப்பானவர் (responsible) ஆவார். இவர் மூலம் ஏதேனும் நடந்து விட்டால், பாபா கூறுகின்றார்: அதற்கு நானே பொறுப்பாளி (responsible). இந்த இரகசியம் நாடகத்தில் (drama) நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரால் இவரையும் சீர்ப்படுத்த முடியும். எவ்வாறாயினும் அவர் தந்தை, அல்லவா! பாபாவும், தாதாவும் இணைந்துள்ளார்கள். ஆகையாலேயே “இவற்றை சிவபாபா கூறுகின்றாரா அல்லது பிரம்மா அதைக் கூறுகின்றாரா? என எனக்குத் தெரியாது” என நீங்கள் குழப்பமடைந்து கூறுகின்றீர்கள். சிவபாபா மாத்திரமே வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால், நீங்கள் ஒருபொழுதும் தளம்பலடைய மாட்டீர்கள். சிவபாபா விளங்கப்படுத்துகின்ற அனைத்தும் சரியானதே (right). நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, நீங்களே எனது தந்தையும், ஆசிரியரும் (Teacher), குருவும் ஆவீர்கள். ஆகையாலே நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும், இல்லையா? அவர் உங்களுக்கு எதைக் கூறினாலும் நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். சிவபாபாவே உங்களோடு பேசுகின்றார் என்றே எப்பொழுதும் கருத வேண்டும். அவரே உபகாரி. இவரின் பொறுப்பு (responsibility) அவரில் தங்கியுள்ளது. இவர் அவரின் இரதம் ஆவார். “இது பிரம்மாவின் ஆலோசனையா அல்லது சிவபாபாவின் ஆலோசனையா என்பது எனக்குத் தெரியாது” என்று நீங்கள் ஏன் குழப்பமடைந்து கூறுகின்றீர்கள்? சிவபாபாவே அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதை நீங்கள் ஏன் புரிந்துகொள்வதில்லை? ஸ்ரீமத் உங்களுக்கு கூறுவதைத் தொடர்ந்தும் செய்யுங்கள். நீங்கள் ஏன் மற்றவர்களின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள்? நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றும் பொழுது, ஒருபொழுதும் தூங்கி வழியமாட்டீர்கள். எவ்வாறாயினும் உங்களால் அதைப் பின்பற்ற முடியாதுள்ளது, ஏனெனில் நீங்கள் குழப்பம் அடைகின்றீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: ஸ்ரீமத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருங்கள். அப்பொழுது, அதற்கு நான் பொறுப்பாளராக (responsible) இருக்கின்றேன்! உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாதுவிட்டால், அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல (responsible). நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை எப்பொழுதும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். “நீங்கள் எங்களை நேசித்தாலும் அல்லது அடித்தாலும்” எனப் பாடப்படும் பொழுது, அது இவரைக் குறித்தே பாடப்படுகின்றது. இங்கே எவரையும் உதைப்பது என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. எவ்வாறாயினும், நம்பிக்கை வைப்பது எவருக்கும் சிரமமாகவே உள்ளது. நீங்கள் முழு நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்திருந்தால், நீங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடைந்து விடுவீர்கள், ஆனால் இந்த ஸ்திதியை அடைவதற்குக் காலம் (time) தேவைப்படுகின்றது. இறுதியில் அதுவே உங்கள் ஸ்திதியாகும். இதையிட்டு உங்களுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருத்தல் அவசியம். சிவபாபாவால் ஒருபொழுதுமே தவறு செய்ய முடியாது. இவர் தவறு செய்யலாம். நாங்கள் இருவரும் இணைந்தே இருக்கின்றோம். எவ்வாறாயினும், சிவபாபாவே விளங்கப்படுத்துகின்றார், அவர் கூறுகின்றவற்றை நாங்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை நீங்கள் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். எனவே அவை பாபாவின் ஸ்ரீமத்தே எனக் கருதிக் கொண்டு தொடர்ந்தும் முன்னேறுங்கள், பின்னர் தவறானவை சரிப்படுத்தப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் தவறான புரிந்துணர்வு (misunderstanding) ஏற்படுகின்றது. சிவபாபாவினதும், பிரம்மபாபாவினதும் முரளிகள் மிகத்தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பாபா கூறி இருந்தாலோ அல்லது இவர் கூறி இருந்தாலோ பரவாயில்லை, பிரம்மா பேசுவதே இல்லை என்பதல்ல. எவ்வாறாயினும் பாபாவே அதை விளங்கப்படுத்தினார். பிரம்மாவிற்கு எதுவும் தெரியாது, சிவபாபாவே அனைத்தையும் கூறுகின்றார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். “நான் சிவபாபாவின் இரதத்தை நீராட்டுகின்றேன். நான் சிவபாபாவின் சமையலறையில் சேவை செய்கின்றேன்”. இதை மாத்திரம் நீங்கள் நினைவு செய்தாலே அதுவும் மிக நல்லது. சிவபாபாவின் நினைவில் நிலைத்திருந்து அனைத்தையும் செய்தீர்களாயின், நீங்கள் பலரை விட முன்னேறிச் செல்ல முடியும். சிவபாபாவின் நினைவே முக்கிய விடயமாகும்: அல்பாவும், பீற்றாவும். மற்றைய அனைத்தும் விபரங்களே (detail). தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றவற்றில் கவனம் (attention) செலுத்துங்கள். தந்தை மாத்திரம் தூய்மையாக்குபவரும், ஞானக்கடலும் ஆவார். அவர் மாத்திரமே தூய்மையற்ற சூத்திரர்களைப் பிராமணர்களாக மாற்றுகின்றார். அவர் பிராமணர்களை மாத்திரமே தூய்மையாக்குகின்றார், அவர் சூத்திரர்களைத் தூய்மையாக்குவதில்லை. இவ்விடயங்கள் எதுவும் பகவத் போன்றவற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இவற்றிலுள்ள சில வார்த்தைகள், அவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இராதையும், கிருஷ்ணருமே, இலக்ஷ்மி நாராயணன் ஆகுகின்றார்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. இதைப் பற்றி மக்கள் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். தேவர்கள் சூரிய வம்சத்தினரும், சந்திர வம்சத்தினரும் ஆவார்கள். இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கும், இராமர் சீதைக்கும் வம்சங்கள் உள்ளன. தந்தை கூறுகின்றார்: ஓ பாரத மக்களே, இனிய குழந்தைகளே (sweet children), நினைவுசெய்யுங்கள்! இது நூறாயிரக் கணக்கான வருடங்களுக்கான விடயமல்ல. உங்களுக்கு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டமை, நேற்றைய விடயமே. உங்களுக்கு அதிக செல்வமும், செழிப்பும் கொடுக்கப்பட்டன. தந்தை உங்களை முழு உலகத்திற்கும் அதிபதிகள் ஆக்கினார். அந்நேரத்தில் வேறு எந்த நாடுகளும் இருக்கவில்லை. அதன்பின்னர் உங்களுக்கு என்ன நடந்தது? எந்தவொரு கல்விமான்களோ அல்லது பண்டிதர்கள் போன்றவர்களோ இவ் விடயங்களைப் பற்றி அறியார்கள். தந்தை மாத்திரமே கூறுகின்றார்: ஓ பாரத மக்களே, நான் உங்களுக்கு உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தைக் கொடுத்தேன். நீங்கள் மற்றவர்களுக்கும் கூறுகின்றீர்கள்: சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு அதிகளவு செல்வத்தைக் கொடுத்தேன்! அவை அனைத்தையும் எங்கே இழந்தீர்கள்? தந்தையின் ஆஸ்தி அதிகளவு மகத்தானது! தந்தையே உங்களைக் கேட்கின்றார்! உங்கள் தந்தை உங்களை விட்டுப் பிரிந்தால் (மரணித்தால்) உங்கள்

நண்பர்கள், உறவினர்கள் உங்களைக் கேட்கின்றார்கள்: தந்தை விட்டுச் சென்ற அனைத்துச் செல்வத்தையும் என்ன செய்தீர்கள்? அந்த ஒரேயொருவரே எல்லையற்ற தந்தை ஆவார். தந்தை உங்களைச் சிப்பிகளில் இருந்து வைரங்களாக மாற்றினார். அவர் அத்தகையதோர் இராச்சியத்தைக் கொடுத்தார்! ஆகவே அந்தச் செல்வம் அனைத்தும் எங்கே சென்றது? அவருக்கு எவ்வாறு பதில் கூறப் போகிறீர்கள்? வேறு எவரும் எதையும் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். பாபா வினவுவது சரியே என்பது உங்களுக்குப் புரிகின்றது. எவ்வாறு நீங்கள் இந்தளவிற்கு ஏழ்மை நிலையை அடைந்தீர்கள்? ஆரம்பத்தில் அனைத்துமே சதோபிரதானாக இருந்து, அதன்பின்னர் கலைகள் தொடர்ந்தும் குறைவடைந்தன. எனவே ஏனைய அனைத்தும் தொடர்ந்தும் தரம் இழக்கின்றது. சத்தியயுகத்தில் நீங்கள் சதோபிரதானாக இருந்தீர்கள்; அது இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் இராச்சியமாக இருந்தது. “இலக்ஷ்மி, நாராயணனின்” பெயர்கள் “இராதை, கிருஷ்ணரின்” பெயரிலும் அதிகளவு பிரபல்யமானது. இலக்ஷ்மி நாராயணனை எவருமே அவதூறு செய்வதில்லை. ஏனைய அனைவரையும் பற்றிய அவதூறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் இராச்சியத்தில், எந்த அசுரர்களும் சித்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகையாலே இவ் விடயங்கள், புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவை. பாபா உங்கள் புத்தியை ஞானச் செல்வத்தால் நிரப்புகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, மாயையையிட்டு எச்சரிக்கையாக இருங்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. விவேகிகளாகி (sensible), உண்மையான சேவையில் உங்களை ஈடுபடுத்துங்கள். ஒரேயொரு தந்தையே பொறுப்பானவர். எனவே ஸ்ரீமத்தில் சந்தேகம் கொள்ளாதீர்கள். அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள்.
2. ஞானக் கடலைக் கடைந்து, தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்ற அனைத்திலும் கவனம் (attention) செலுத்துங்கள். நீங்கள் ஞானத்தைக் கிரகித்து, பின்னர் அதனை மற்றவர்களுக்கும் கூறுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள், உங்கள் நெற்றியில் மூன்றாவது கண்ணின் காட்சியை அருள்கின்ற, ஓர் உண்மையான யோகியாக இருப்பீர்களாக.

ஞாபகார்த்தங்களில், யோகிகளின் நெற்றிகளில் அவர்கள் மூன்றாவது கண்ணைச் சித்தரித்துள்ளார்கள். உண்மையான இராஜயோகிக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள், உங்கள் நெற்றிகளில் மூன்றாவது கண்ணின் காட்சியை அருள்வதற்கு, உங்கள் புத்தியால் சதா ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். “ஒரேயொரு தந்தையும், நானும், வேறு எவருமல்ல”. நீங்கள் இந்த ஸ்திதியைக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, மூன்றாவது கண்ணின் காட்சி அருளப்படும். உங்கள் புத்தியில் மூன்றாவது நபர் பிரவேசித்தால், மூன்றாவது கண் மூடப்பட்டு விடும். ஆகவே, மூன்றாவது கண் சதா திறந்திருப்பதற்கு, மூன்றாம் நபர் இருக்கக்கூடாது என்பதை நினைவுசெய்யுங்கள்.

சுலோகம்: இதயம் முழுவதும் கேள்விகளைக் கொண்டிருப்பதெனில், விரக்தியடைந்திருப்பதும், ஏனையோருக்கு விரக்தியை விளைவிப்பதும் ஆகும்.

இலேசாகவும் ஒளியாகவும் இருக்கின்ற ஸ்திதியின் அனுபவம்:

- 12) உங்கள் அவ்யக்த ஸ்திதி மூலம் அவ்யக்த பேரானந்தத்தையும், அவ்யக்த அன்பையும், அவ்யக்த சக்தியையும் அனுபவம் செய்யுங்கள். இந்த ஸ்திதியை அடைவதற்கு, நீங்கள் பேசுகின்ற, செய்கின்ற, வாழ்கின்ற விதம் சமமாக இருக்கட்டும்.

ஓம் சாந்தி